

Halk Türkülerimizde Av

Mustafa Uslu*

TRT repertuarında ülkemizin bazı yörelerine ait değişik makamlarda, farklı ölçü, ritim kalıpları ve söz yapılarında av konulu türküler bulunmaktadır. İncelemiş olduğum türkülerin çoğunluğu keklik avı ile ilgili türkülerdir. Türkülerde kekliğin dışında *durna*, *geyik*, *ceylan*, *bülbül*, *balık*, *kuş*, *atmaca*, *ördek* gibi av hayvanlarının da konu olarak işlendiği görülmektedir. Konusu doğrudan avcılık olmayan ama av hayvanı olmalarından dolayı avcılığı çağrıştıran çok bilinen ve sevilen türkülerimiz de bulunmaktadır. Hatta halk oyunlarımızda da avcılık konusunun işlendiği ve türkülerimizden yararlandığı görülmektedir. (Silifke Yöresi Keklik, Bolu Yöresi Aman Ördek Oyunları gibi)

Araştırmada incelenen avla ilgili türkülerin bir çoğunluğu hüseyini makamındadır. Nihavent, hicaz, kürdi, buselik, nikriz, rast, eviç gibi makamlarda da türküler incelenmiştir.

TRT repertuarında çok sayıda av konulu türküler bulunmaktadır. Bunlardan bazılarının içeriklerini ve makamlarını gösteren tablo aşağıda sunulmuştur. Ayrıca farklı özelliklere sahip örnek türküler ekler bölümünde verilmiştir.

TRT Sıra No	Türkü Adı	Yöresi	Kaynak kişi	Derleyen – Notaya alan	Diziler
224	Keklik İdim Vurdular	Sivas/Şarkışla	Âşık Veysel Şatıroğlu	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Hüseyini
785	Eğmeler (Keklik)	Sivas	Muzaffer Sarısözen	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Hicaz
3336	Akşam Aşıp Gidiyor (Keklik)	Kayseri	Ahmet Gazi Ayhan	Yıldız Ayhan – Y. Ayhan/Altan Demirel	Rast
507	Keklik Taşda Ne Gezer	Erzincan/ Kemaliye (Eğir)	Bekir Ziyal	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Nikriz
369	Kekliği Vurdum Daşda	Bilecik/ Söğüt	Mustafa Şimşek	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Nikriz
3121	Kekliği Vurdum Geldim	Denizli/Çal/ Bekilli	İsmail Erik	Özay Gönülüm – Özay Gönülüm	Hüseyini

* Doç. Dr. Mustafa Uslu, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, İstanbul.

2447	Kekliği Vurdum Uçtu (Sürmelim)	Sivas/Divriği / Atatepe Köyü	İsmet Macun	TRT Müzik Dai. Başk. THM Md. - Erkan Sürmen	Hüseyini
3445	Kekliğim Dağ İçinde	Denizli/ Çal	Ahmet Erik	Talip Özkan – Talip Özkan	Hüseyini
866	Ben de Gittim Bir Geyiğin Avına	Adana	Aziz Şenses	Ahmet Yamacı - Ahmet Yamacı	Hüseyini
2194	Geyik Avı	Diyarbakır	Celal Güzelses	Plâktan Yazıldı - Mehmet Özbek	Hüseyini
635	Ben Bir Geyik Gezer Gördüm	Rumeli	Yöre Ekibi	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Hüseyini
2961	Sen Bir Ceylan Olsan Ben de Bir Avcı	Sivas/ Şarkışla	Âşık Veysel Şatıroğlu	TRT Müzik Dairesi Başk. THM Md. – Ali Canlı	Hüseyini
313	Bizim Eller Ne Güzel Eller	Van	Saadettin Kutlu	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Hüseyini
3468	Üç Kuş idik Uçar İdik Havada	Kastamonu	Hakkı Bayraktar	Ankara Devlet Konservatuvarı - Süleyman Şenel	Eviç
1802	Üç Kuşuduk Uçar İdik Havada	Sivas	Sevinç Sarısözen	Neriman Tüfekçi - Neriman Tüfekçi	Kürdi
2795	Bir Durna Uçurdum Hublar Gölünden	Kahramanmaraş /Elbistan	Güzel Köse	Nazmiye Coşkun Özgül - Mustafa Özgül	Buselik
357	Çaya İndim Durnaya	Niğde	Remzi Coşkun	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Hüseyini
536	Dün mü Buradaydım (Telli Durna)	Malatya/ Arguvan/ Minayık	Hasan Hüseyin Orhan	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Hüseyini
917	Abaçılar İnişi	İzmir/ Bergama	İsmail Aloğlu	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Hüseyini
929	Amman Avcı Vurma Beni	Iğdır	Hamit Dönmez/ Tevfik Türkel	Muzaffer Sarısözen - Muzaffer Sarısözen	Nihavent
3512	Avcı mısın Yar Ne Gezersin	Rumeli	Adem Bayraktar	Plâktan Yazıldı - Behçet Bostan	Hicaz
1496	Avcıyım Ben Şu Dağları Aşmadım	Nevşehir	Gündüz Haramyemez	Neriman Tüfekçi - Neriman Tüfekçi	Hüseyini
3580	Kozanoğlu Avdan Gelir	Niğde	Ahmet Hulusi	Dar-ül Elhan - Süleyman Şenel	Kürdi

Av Konulu Türkülerin Hikâyeleri

Av konulu bazı türkülerin hikâyeleri bulunmaktadır. Ülkemizin farklı yörelerine ait türkülerin halk arasında yerleşmiş olan hikâyeleri bazı kaynak kişiler aracılığıyla topluma ulaştırılmıştır. Bu araştırma kapsamında, “Ben de Gittim Bir Geyiğin Avına (alageyik)” adlı türkünün hikâyesi Yaşar Özürcüt’e ait “Öyküleriyle Türküler 1” kitabından, “Geyik Ne Mellersin”adlı türkünün hikâyesi Ahmet Günday’a ait “Bağlama Metodu Notaları ile Halk

Türküleri ve Türkü Hikâyeleri” kitabından, “Kozanoğlu Avdan Gelir” adlı türkünün hikâyesi ise Mehmet Bayrak’a ait “Eşkialık ve Eşkya Türküleri” adlı kitaptan alınmıştır.

Hikâyesi bulunan türkülerden en çok bilineni “Alageyik”tir. Bu türkünün Türk halkı tarafından çok bilinmesi ve çok sevilmesinin çeşitli sebepleri vardır. Parçanın sözlerindeki içerik ve müziğindeki melodi güzelliği ve ustalığı onu değerli kılmaktadır. Ala geyiğin Türk halkına ilginç gelen öyküsünün film olarak yapılması ve başrollerini Cüneyt Arkın ile Fatma Girik gibi Türk sinemasının iki güçlü oyuncusu tarafından oynanması, hem filmin hem de içerisinde seslendirilen türkünün sevilmesine neden olmuştur. Hatta bu film defalarca gösterime girmiştir ve günümüzde de aralıklarla bazı televizyon kanallarında oynatılmaktadır ve yine ilgiyle izlenmektedir. Bu hikâyeli türkülerden “Alageyik” türküsünün hikâyesi örnek olarak ekler bölümünde verilmiştir.

Öneriler

1. Konusu av olan halk türkülerinin hikâyelerinin gün ışığına çıkartılması ve kitlelere ulaştırılması sağlanmalıdır.
2. Hikâyeleri bilinmeyen av konulu türküler konusunda derleme çalışmaları yapılması ve bu hikâyelerin literatüre kazandırılması planlanmalıdır.
3. Av konulu türkülerin ve mevcut hikâyelerinin toparlanarak titiz bir tasnif çalışması yapıp, güvenilir kaynak durumuna getirilmesi ve ilgili birey ve kurumlara sunulması önemsenmelidir.
4. Sözlerinde av konusunun yoğun olduğu seçilmiş bazı türkülerin yer aldığı açıklamalı, konulu canlı konserler hazırlayarak kitlelere ulaşılması ve bu türkülerin daha çekici hale getirilmelidir.
5. Her kademedeki okullarda iyi düzey belirlemesi yapılarak, içinde av konusunun işlendiği bazı türkülerini çocuklarımıza ve gençlerimize öğretip türkülere ve halk müziğine onların sevgi duymaları ve yönelmeleri sağlanabilir.
6. Televizyonda ve radyoda uzmanlarca ve özenle hazırlanan programlarda içinde avcılık konusu işlenen türkülerden yararlanarak, Türk halk kültürünün geniş kitlelere ulaşmasına katkıda bulunulabilir.
7. Çeşitli ortamlarda, çeşitli kurumlarca canlı sahne oyunları sergilerken, Türk kültürünün önemli unsurlarından av konusunun işlendiği var olan öykülere uygun oyunlar oynamak, ayrıca yeni oyunlar yazmak ve müzikli olarak bunları sahnelerken türkülerden yararlanmak amaçlanabilir.

Kaynaklar

- Ali, Filiz, “Müzik ve Müziğimizin Sorunları”, *Toplum ve Müzik*, Cem Yayınevi, İstanbul 1987.
- Doruk, Yaşar, “Türkiye’de Müzik Eğitiminin Sorunları”, *Türk Halk Müziği ve Oyunları Dergisi*, Ankara 1982, C. 1, S. 3.
- Gazimihal, Mahmut R., *Musiki Sözlüğü*, Milli Eğitim Basım Evi, İstanbul 1961.
- Güven, Özbay, Gülten Hergüner, “Türk Kültüründe Avcılığın Temel Dayanakları”, *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1999, S. 5.
- Güvenç, Bozkurt, *İnsan ve Kültür*, Remzi Kitapevi, Evrim Matbaacılık, İstanbul 1994.
- Kodallı, Nevit, “Günümüzde Milli Müzik Anlayışı”, *1. Müzik Kongresi, Bildiriler, Sorular, Cevaplar*, Ankara 1988.
- Özürküt, Yaşar, *Öyküleriyle Türküler 1*, İstanbul 1999.
- Say, Ahmet, *Müzik Ansiklopedisi*, C. 2, Uzay Ofset Ltd., Ankara 1984.
- Sun, Muammer, Murat Katoğlu, *Türkiye’nin Kültür Sanat Sorunları Türk Kalarak Çağdaşlaşma*, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Odak Ofset, Ankara 1993.
- Sun, Muammer, Murat Katoğlu, *Türkiye’nin Kültür Sanat Sorunları*, Müzik Ansiklopedisi yayınları, Ankara 1993.
- Şenel, Süleyman, “Cumhuriyet Döneminde Türk Halk Müziği Araştırmaları”, *Folklor/Edebiyat Dergisi*, S. 17, 1999.
- Titon, Jeff Todd, “Müzik Halk ve Geleneksellik”, çev. Çiğdem Kara, *Folklor/Edebiyat Dergisi*, S. 17, 1999.
- Turhan, Salih, *Anadolu Halk Türküleri ve Ezgileri*, Kültür Bakanlığı yayınları, Ankara 1992.
- Türkmen, Uğur, *Notalarıyla Niğde Türküleri*, Elma Ofset Matbaacılık, Niğde 1996.
- Uçan, Ali, *Türk Müzik Kültürü*, Müzik Ansiklopedisi yayınları, Sözkese Matbaası, Ankara 2000.
- Uslu, Mustafa, *Türk Halk Müziği Eserlerinin Keman ile Çalınmasında Ortaya Çıkan Problemlerin Evrensel Keman Teknikleri ile Çözümlemesi*, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1992.

Ek 1. Ben de Gittim Bir Geyiğin Avına (Ala Geyik) Adlı Türkünün Hikâyesi¹

Tövbe ya... Tövbe ki, tövbe! Yalnız geyik avına mı tövbe. Yoksa dağların doruklarına, kırların yeşiline, havaya, suya mı bu tövbe? Tüm güzelliklere mi tövbe. Eee ne dersin. Bir kez

¹ Yaşar Özürküt, *Öyküleriyle Türküler 1*, İstanbul 1999.

ecel elini atmaya görsün. Gençlik, nişanlılık, yakışıklılık para eder mi? Sebep? Sebep dizi dizi. Kimini bir çukura düşürür; kimini bir kayadan uçurur. Kimi bir yağlı kurşuna göğüs verir, kimi yele sele gider. Sonra da türkülerin diline takılır, yıllar sonrasına taşınır olay.

Öykümüz Toroslarda geçer. Toroslarda geçer ya, çukurun bitip, tepelerin başladığı; Güneyin bitip, Güneydoğunun başladığı kesiminde Torosların. “Gavurdağları” derler buradaki Toroslara. Düz ovayı geçip, Antep-Maraş yolunu tutanlar, bu dağlardan geçmek zorundadır. Zorundadır ya, geç geçebilirsen. Mübarek dağ değil, zulüm kalesi sanki. Alttan bakarsın sipsivri bir tepe. Sağına bakarsın dağ; soluna bakarsın dağ. Kıvrım kıvrım Gâvurdağı’nın tepesine tırmanmak zorundadır, bu dağı geçmek isteyenler. Bir yanından girilir dağın; döne döne tepesine gelinir. Yine döne döne inilir tepe aşağı doğru. İnilir ama sağı uçurum, solu uçurum. Sivri sivri kayalar var sağda solda. Baş döner insanın kayalara bakarken. Şöyle bir taş parçası alıp atsan aşağı, un ufak olur da, bir uçurumun dibinde dağılır kalır.

Sözün özü; şimdi yol yolak yapılıp, geçit olmuştur Gâvur Dağları ama, vakti zamanında ala gözlü cerenler, çatal boynuzlu geyikler, kınalı keklikler, turaçlar cirit atarmış bu dağlarda. Kekliğin “Keklik Kayası” geyiğin “Geyik Dağı” varmış. Uçurumları, mağaraları da bir bir bilirmiş hayvancıklar.

Eee bir dağda keklik olur, ceren olur, geyik olur da, avcı el atmaz olur mu oraya? Adım başı bir uçurum olsa; ve de uçurumun sonu ölüm olsa, avcı avcılığını yapar. Düşer avının peşine. Düşer ya; eğer avcı gerdeğe girecek bir gençse; eğer nişanlısı onu gerdek odasında bekliyorsa, biraz dikkatli olmalı avcı değil mi? Ne gezer. Eğer öyle olsaydı, günümüze kadar gelen “Alageyik Efsanesi”, dilden dile dolaşmaz, gönülden gönüle bir burukluk bırakıp gitmezdi.

Halil, dal gibi bir genç. Bir de atıcı ki ehh! İşi, gücü geyikler Halil’in. Sırtlandı mı tüfeğini omzuna, ver elini Gâvur Dağları. Bir gün, beş gün olsa neyse ne! Bir hafta, on gün dağda kaldığı oluyor Halil’in. Gel gelelim geride bir anası, bir de nişanlısı var Halil’in. Bir nişanlı ki, melek gibi. Halil’e de çok bağlı. Ödü kopuyor Halil dağa gidecek de gelmeyecek diye. Anası dersenez, hepten karşı Halil’in geyik avına gitmesine. Ne zaman ki Halil azığını hazırlayıp atın terkisine atar heybesini; anası yapışır yularına atın; “Ey oğul oğul. Gel vazgeç şu geyik avından. Yuva yıkanının yuvası olmaz. İflah olmazsın. Sonu iyi gelmez. Gel vazgeç. Bak baban da bu yüzden iflah olmadı. Ne yapacaksın bunca geyik postunu. Yüreğim razı değil. Atalar geyik avı tekin değil demiş. Bugün olmazsa yarın bir iş gelir geyik avlayanın başına. Kurbanın olam oğul, terk et bu işi”.

Halil'dir tutkun ava. Hiç durur mu? Atlar atma; atlar ya, anasını da kırmaya gönlü razı olmaz. "Ana, bu son olacak. Bir daha söz olsun geyik avına gitmek yok." Bakar olacağı yok, ardından seslenir anası. "Oğul oğul. Madem ki inat ediyorsun. Bari yavru geyiklere, yavrulu geyiklere kurşun atma. Yuvalarını yıkıp, öksüz koma."

Bir yandan anası, bir yandan Zeynep. Ne kadar yalvarır yakarırlar ama boş. Caydıramazlar Halil'i geyik avından. Her seferinde "Bu son olacak. Tövbeler olsun artık geyik avına" der, sonra yine bildiğini okur Halil. Hele iyi bir av yapıp, yüklendi mi sırtına geyikleri, kınalı keklükleri; deyme keyfine. Köyün orta yerine bir ateş yakarlar. Bir ateş ki, dumanı gökleri tutar. Ne zaman ki alev biter, köz olur odun; atarlar geyikleri üstüne, bir şenlik, bir şölen. Bir hay hay, bir vay vay karışır gider birbirine. Tüm köylü birlik olup, çevirir ateşin etrafını. Güle eğlene yerler geyik etlerini. Yerler de bir yandan da Halil'in avcılığını övgülerler. "Bravo arkadaş. Şu koca Çukur'da yoktur senin gibisi" der kimi; kimi de "Zeynep sana helal olsun. İyi avcı olduğun ondan da belli" diyerek yarenlik eder Halil'le.

Ama her zaman rast gelmez Halil'in işi. Gün olur, dağ bayır dolaşır da, bir tek geyik vuramaz. Hele bir Alageyik var ki, aman aman!

Ne zaman ki, bu Alageyik çıksa karşısına, o gün hiçbir av yapamaz Halil. Alageyik dersene bir başka geyik. Kurnaz. Çevik. Canlı kanlı bir geyik bu Alageyik. Çıkar bir kayanın başına, "gel beni vur" der gibi döş verir Halil'e. Halil'dir yatar sipere. Tam nişanlar geyiği. Gez göz arpacık, demeğe kalmadan geyik kayıp! Bir de bakar ki, arkadaki kayaya geçmiş Alageyik. Döner Halil. Sürünerek yaklaşır. Yatar sipere. Ne mümkün! Kayalardan kayalara zıplar da sonunda kaybolur gider Alageyik. Halil fellik fellik kovalar Alageyiği. Sonunda yorgun düşer, uzanır bir ağaç gölgesine. Sözüün kısası, Alageyiğe rastladığı gün tek kurşun atamaz Halil.

Böylesi günlerde, geyikler üstüne duyduklarını düşler bir bir. Bazı geyikler tekin değilmiş Cinler mi, periler mi geyik kılığına girer de dağdan dağa koşuşturmuş avcıları. Alageyiğe rastladığı gün Halil bu geyiğin de tekin olmadığını geçirir içinden. Bırakmayı düşünür avcılığı. Bırakmayı düşünür ya, av tutkusu kor mu tüfeğini duvara assın. Alageyiğin tekin olmadığını inanır aslında. İnanır ama, rastladığı zaman da kovup kovalamaktan geri durmaz. Önündeki kayadan kaybedip, arkadaki kayadan görünce Alageyiği, iyice inanır onun tekin olmadığını. Bir yandan da peşinden at kovar. Zeynep'in yalvarışlarını en çok böylesi durumlarda ansır. Ve söylenir kendi kendine "Hele bir düğün olsun. Bırakırım avı. Zaten bu geyikler tuhaf yaratıklar. Anlamadım gitti."

Günlerden bir gün, Halil yine tüfeği omzunda, atının sırtında tırmanmış kayalara. Bir de ne görsün, tam karşısındaki kayanın üstünde duruyor Alageyik. Yanında da bir yavru. Bir yavru ki, daha boynuzları çıkmamış. Tüyleri pırıl pırıl. Acemi. Ürkek.

Halil dar atmış kendini attan aşağı. Siperlemiş kayayı. Basmış tetiğe. Yavru debelenmeye başlamış. Tüfeğini Alageyiğe çevirmiş Halil bu kez. Çevirmiş ama, Alageyik zıplayıp kaybolmuş birden. Varmış, sırtlamış yavru geyiği, dönmüş köyüne. Dönmüş ya, anası açmış ağzını, yummuş gözünü. “Anayı yavrudan ayıran iflah olmaz. Bu son olsun, vazgeç oğul” diye yeniden yakarmış. Ne derse boş! Olan olmuş. Halil de pişmanlık duymuş aslında. Ama, ne gelir elden. Bu efsaneyi anlatanlar der ki, Halil epey bir zaman ava gitmedi. Ta ki, düğün gecesine dek. Davulların, zurnaların eşliğinde gerdeğe girdiği geceye kadar, tüfeğine el sürmedi Halil. Sürmedi ama, gözü gönlü dağlarda. Kulakları geyik sesinde. İlk özlemi, Zeynep’ine kavuşmak, ikincisi de geyik avı. Bu iki özlem öylesine karışır ki bazen, koparıp atamaz birbirinden. Gün günü eskitir; özlem özlemi kamçılar. Ve gelir düğün gününe dayanır. Dayanır ki, bir yanda davullar zurnalar; öte yanda saz söz. Üç gün üç gece sürer düğün. Erkekler bir yanda halay çekip lorke oynarken; kadınlar da kendi aralarında eğleniyorlar. Maniler söyleyip, oyunlar oynuyorlar. Dağdan taşınan odunlar, gece yığılır köy meydanına... Bir ateş yakılır; sinsin ateşi. Sonra da sinsin oynanır etrafında ateşin, güreşler tutulur.

Üçüncü günün akşamı, güvey tıraşı yapılır. Ağır ağır tıraş eder güveyi berber. Bir yandan da kabak kemane, debildek çalar çengiler. Güvey tıraş edilirken, töreler gereği herkes bir bahşiş karşılığı şişelerle kolonya serper seyircilere. Ama bu bahşiş dolgun bir bahşiştir. Güveyin yakınları, arkadaşları daha çok bahşiş atmak için yarışır birbiriyle. Güveyin tıraşından sonra, sağdıçlar oturur berber koltuğuna. Onların tıraşı da törenle tamamlanır. Sonra güvey sağdıçların arasında düşer yola. Bir yandan da gençler “Atalım atalım” çeker. Karşıdan “Nereye” diye sorarlar “Herkesi sevdiğinin kucağına” diye yanıtlarlar. Hep birden silahlar çekilir, havaya kurşunlar sıkılır. Evin kapısına kadar böyle sürer bu. Sonra Halil’in sırtı yumruklanır, salınır içeriye. Gerdek odasının kapısında telli duvağıyla Zeynep ayakta beklemektedir Halil’i. Halil girer gerdek odasına; girer ya kulaklarında bir uğultu, gözlerinde bir karartı. Bir tek ses geliyor kulaklarına, geyik sesi! Hem de evin yanından geliyor ses. Halil durur. Kulak kabartır sesin geldiği yana. Basbayağı geyik sesi bu. Üç günlük yoldan duysa, tanır geyik sesini Halil. Bir durur. “Kör şeytan, kör gözüne lanet” der. Atar adımını içeri. Daha fazla gelmeye başlar geyik sesi. Dayanamaz, duvardaki tüfeğini kaptığı gibi fırlar dışarı. Zeynep’e de “şimdi gelirim” der. Ses yakından uzağa gitmeye başlar. Halil sesin peşinde. Ses Gâvur Dağları’na doğru çekilir. Halil de peşinde. O gider ses uzaklaşır. Varır Gâvurun

Dağı’na ulaşırlar. Ulaşırlar ki, ne görsün Halil. Alageyik çıkmış bir kayanın üstüne, bakıyor Halil’e. Ayın şavkı vurmuş ki pırl pırl derisi. Bir de alaylı bakıyor ki Halil’e. Atar bir kayanın siperine kendini Halil. Nişanlar tüfeğini. Tam tetiğe basacak, fırlayıverir Alageyik. Kayıp! Sonra yeniden sesi gelir yakından. Varır Halil. Bakar çıkmış bir kayanın tepesine Alageyik. Kaya da kaya! Üç bir yanı uçurum. Gözü kararır Halil’in. Uçurumu görecektir durumda değil. Yeniden yumulur yere. Basar tetiğe. Alageyik yığılır kalır kayanın üstüne. Halil’de bir heyecan, bir sevinç. “Hem Zeynep’e kavuştum, hem de ava”, diye geçirir içinden. Bir koşu geyiğin yattığı kayaya yönelir. Tam yanına gelir Alageyiğin, atar elini ki tutsun geyiği, Alageyik fırlar ayağa. Fırlamasıyla da çiftiyi sallaması bir olur Halil’e. Tüfek bir yandan, Halil bir yandan boylar uçurumun dibini.

Gerdek odasında da Zeynep bir bekler, iki bekler, bakar geleceği yok Halil’in. Koşar tüfeğin asılı olduğu duvara bakar. Tüfeğin yerinde yeller esiyor. Fırlar allı duvağıyla dışarı Zeynep. Fırlar da anlatır durumu sağdıçlara. Herkeste bir merak, bir telaş. Nerdeyse gün ağaracak, Halil yok ortalıkta. “Gerdek gecesi güvey kalır mı dışarıda. Mutlaka başına bir iş geldi” derler. Köy gençleri gruplar hâlinde düşerler dağ yoluna. Şu tepe senin, bu tepe benim. Adım adım.

Derler ki, köy gençleri ve al duvaklı Zeynep, Halil’in düştüğü uçurumun kenarına ulaştıklarında, Halil’in sesi bir inilti gibi geliyordu uçurumun dibinden. “İp salalım çekelim yukarı” derler. Diyene kalmaz ses seda kesilir Halil’de. Zeynep bir al duvağına bakar, bir uçurumun dibinde yatan Halil’e. “Sensiz dünya haram bana” der, bırakır kendini Halil’in yattığı uçurumun dibine.

O gün, bugündür bir ses gelir kayalıklardan. Uğuldar uğuldar bir türkü olur. Bu ses geyik avına tövbeler eden Halil’in yanık sesidir der duyanlar.

Bu efsaneyi, dilden dile; kulaktan kulağa ulaştırırlar bir şey daha derler. Uçurumun dibindeki iki sevgilinin mezarlarının üstünde, her yılın ilkbaharında, aynı günlerde, tam seher vakti tanyeri ağarırken iki tek çiçek açar. Bu çiçeğin biri kırmızı, duvak renginde, öteki mavi açar. Tam çiçekler boylanıp, birbirine kavuşacakken, ötelere bir geyik uçarak gelir, çiçekleri yer. Bu her yıl böyle sürer gider. Çiçekler kavuşamaz birbirine.

T.C. İZMİR BİLİMSEL VE TEKNOLOJİK ÜNİVERSİTESİ
TAM DEĞERLERİNİN İZMİR ÜNİVERSİTESİ
İNCELEME FAHRETLİ ÜYELİĞİ

ŞİİRİ
K. İZMİR SPANİ
YAZAR

AKŞAM AŞIP GİDİYOR
(MEMLİK)

ŞİİRİNİN İZMİR ÜNİVERSİTESİ
FİZYK ANABİLİM DALI
M. İZMİR SPANİ
YAZAR

ŞİİRİ
BİR İZMİR ÜNİVERSİTESİ
FİZYK ANABİLİM DALI
M. İZMİR SPANİ
YAZAR

ŞİİRİNİN İZMİR ÜNİVERSİTESİ
FİZYK ANABİLİM DALI
M. İZMİR SPANİ
YAZAR

T.C. İZMİR BİLİMSEL VE TEKNOLOJİK ÜNİVERSİTESİ
TAM DEĞERLERİNİN İZMİR ÜNİVERSİTESİ
İNCELEME FAHRETLİ ÜYELİĞİ

ŞİİRİ
K. İZMİR SPANİ
YAZAR

ZEN BİR CEVLAN OLSAN BEN DE BİR AĞU

ŞİİRİNİN İZMİR ÜNİVERSİTESİ
FİZYK ANABİLİM DALI
M. İZMİR SPANİ
YAZAR

ŞİİRİ
BİR İZMİR ÜNİVERSİTESİ
FİZYK ANABİLİM DALI
M. İZMİR SPANİ
YAZAR

ŞİİRİNİN İZMİR ÜNİVERSİTESİ
FİZYK ANABİLİM DALI
M. İZMİR SPANİ
YAZAR

ŞİİRİNİN İZMİR ÜNİVERSİTESİ
FİZYK ANABİLİM DALI
M. İZMİR SPANİ
YAZAR

ŞİİRİNİN İZMİR ÜNİVERSİTESİ
FİZYK ANABİLİM DALI
M. İZMİR SPANİ
YAZAR

